

голѣмѣ наградѣ. А какъ нетрѣпѣливо той все глядалъ камъ западъ, и цѣли дни не слизалъ отъ кувертѣ-тѣ. До дѣ-то така плували чюло ся шюмъ изъ кораба, что плуваль напрѣдъ и командинъ-ть стояль на кувертѣ-тѣ, махалъ съ радость шапкѣ-тѣ си и выкаль: „Земля, земля! Сеньоро, менѣ ся пада награда-та!“ Всичко ся възвѣнувало: моряци-ти ся испокатерили по дирецы-ты и всички подтверждавали, че земя ся видѣло на Юго-Западъ; самъ Коломбъ ся поколебаль и заповѣдалъ да ся оправить корабы-ты камъ онаї странѣ, дѣ-то ся видѣло сухо. Нѣ на утрѣннѣ земѣ-тѣ изчезнѣла; облакъ-ть, кого-то всички помыслили за сушнѣ, распрѣснѣла ся. Коломбъ изново оправилъ Корабы-ты пакъ камъ Западъ.

По Коломбовѣ смѣткѣ, флота-та была отдалечила отъ Испанії седьмь стотини морскы мили, а брѣгъ никакъ ся не видѣль. На 2 Октомврія, трѣва-та изчезнѣла и птицы-ты начнѣли да ся загубвать. Моряци-ти думали, че были изминѣли брѣгъ-ть отъ кой-то прилѣтывали птицы-ты и выкали възъ Коломба, кой-то не изврѣщаль нито камъ Югъ, нито камъ Сѣверъ, а все карапъ на право камъ Западъ. За неговѣ честь по два дни, изново ся показали птицы и знакове отъ близнѣ сушнѣ, до толкова ся умножили, что-то у всички въ срѣдца-та ся възродило надѣжда, и онія, кои-то желаяли да получить обѣщаниѣ-тѣ наградѣ чисто выкали: „Земля! Земля!“ та не давали никакъ покой. Число-то на птици-ты всякой день ся увеличивало; явилъ ся дору и щркель, за кого-то казва Коломбъ, че никогда не лѣтѣль на далече отъ сушнѣ-тѣ; самый въздухъ ся виждалъ Коломбу напоенъ съ благоуханными миризмы.

Изминѣли ся еще нѣколко дни, а брѣгъ нѣмало! Дружина-та ставать нетрѣпѣли и вси искали отъ Коломба да ся врѣне назадъ; той ся намѣри въ доста голѣмо отчяніе. Нѣ за голѣмѣ честь, на другой день знакове-ти на близнѣ сушнѣ до толкова ся умножили, что-то и сами-ти тіа че не вѣрвали, повѣрвали. Появило ся кошче съ ягоды еще росны като скоро набраны, и най-сѣтнѣ одно клонче, откженѣто съ чловѣчкы рѣцѣ. Всички станжли на кракъ за да глядать на напрѣдъ, и всякой желаяль прѣвъ да види сухо.

Нощь-тѣ прѣминалъ на кувертѣ-тѣ; Коломбъ никакъ не махвалъ погляда си откамъ Западъ; той знаиль, че еще